

[illegible]

Deswert seir ed Rilla,
 Dch i mergeunstimmet walfar nist.
 Eyn sin kan wig biser;
 Dch i kleiden sijner,
 Zuecker, een nua bagens seij.
 8. Ad! men wintren nallat,
 Zwiens runder wallat,
 Zungo, fallu zimmet sijsa opp.
 Dagarna bli minna,
 Winternu bli sulna;
 Ewant twinget boert min spaka ropp.
 Endlaß ed ewader
 Etmmer minna fläter,
 Dord blir suar, ed swagt ar listwits hepp.
 9. Dord, jag bñiens flätern,
 Endn ed sijsa tēern,
 Jungande, sijsa min glēmsta ser;
 Eilwa glätyens tērnad:
 Ar en bñilig tērnad:
 Ötan löf, ed min sjus ej mer.
 Eef sem sagst, twinga
 Gidernu ed sijsa;
 Dch, nar ej naturne längre ser. —
 10. Mötigt is mit bñia;
 Ei ej tērens fundra
 Marna tina unga wingstlag;
 Öd ei solen glimma,
 Wringar tērens timma
 Sijsa sijsiens ed sijsa bog.
 Du war seir air sejsa;
 Saret war tinn sejsa,
 Dch must tinn sejsa endstog.

3. Adlere tankar winet ger,
Det en ny dag bringe alt som bære,
Tørstern blott stridens sære ser;
Drinkern stæder endast dekke åre.
Prise da druswan hwarje man, }
Ty ælterig neg man dride kan. } ∴

4. Jorden så skön och herrlig är;
Men är det för att of traktera,
Som man gjert haf med watten der?
Haf med win behagar mig mera.
Affwärje watten då hwär man,
Ty win man neg ej trida kan. } :-

5. *Swarsför naturen ett element*
Öj gjort af win, är lätt att finna:
Det wid war tårst då jorden händt
Utaf brist rå wårskä att krinna.
Hurtigt! full i till glasets rand,
Ty aldrig nog man dricka fan. } ∴

Spra styden

Den Fürsta:

Den Andra:

Den Eredje:

Den Fjerde:

Stockholm, Kongl. Ordens-Beholdning, 1839.
Fika Nygatan, Nr 11.

2. Ja, den solbat ar d'omfarswård,
 Oom si fan trida, men blott i löfsta:
 Eftt han i facan trar sitt swård;
 I riddarren ar han den första.
 Spill åter i till glädes rand,
 3p allring nog man trida fan. } :-

2. De uila blāia dolerale,
 Melagro een ſom gulde har ſāt,
 De ſtera blaia maeſtoſe,
 Den wiſe moderato bloet.
 De mādgen mādte ſuitt gōre,
 Gwars ſole ſtulle ſāra tra,
 De mādgen ſāter ſole hōra
 Een berde trampa ergerna.

2 Du, med trångtande rey,
Kallad af Elaf och af Kung.
Säg, hwar dölsjer du dig? —
Vor du i flystans Föt,
Der med rusfwade wingar
Natten waktar det gamla guld.

Muntra svarf i linden,
Gungande för vinden,
Kan du säga mig ditt ödes gång?
Herrligt må det vara,
Att fring werlden fara,
Lustens wåg, så strålande och lång!
Sitt på grenen stilla!
Hwila wingen lilla,
Qwittra om ditt lif en sommarsång.